

Miért hallgatsz, tavaszi erdő?

Miért hallgatsz, tavaszi erdő?
Én együtt suttognék veled.
Imádkozom vagy átkozódom,
mindegy nekem. Mindegy neked?

Lázadj föl, rengeteg! Reménnyé
gyötrött zöldedre kérlek én.
Zizegsz csak - s megadás-fehéren
virágzik szilva és kökény.

Mindegy – benned leltem hazát, itt
legalább megtűr a közöny.
A fák közt szél vesszőfutása:
beléálmodhatom dühöm.

Hogy hittem én tebenned, erdő!
Hallgass csak! Ím, letérdelek.
Imádkozom vagy átkozódom,
mindegy nekem. Mindegy neked.

(A *Baka István művei. Versek* című kötetből.)

← [Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) →